

ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

орган на социалдемократическата партия в Плевенския окръг.

ИЗЛИЗА ДВУСЕДМИЧНО

АБОНАМЕНТ: 20 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
10 ЗА ПОЛОВИН ГОДИНА.

ЕДИН БРОЙ 50 СТ.

Кржстю Пастухов.

Скромен партиен деец при зараждането на социалистическото движение, др. Кржстю Пастухов беше посочен от самите събития и наложен като министър на вътрешните работи, когато пред социалистическото движение се откри перспективата на едно радикално творчество и се усети нуждата от една силна ръка. Пет месеци партията ни държа поста на вътрешното министерство чрез твърдата ръка на др. Пастухов и това кратко време беше достатъчно да стане ЕПОХА в нашия политически живот, която носи вече името на носителя си: ПАСТУХОВО ВРЕМЕ. Паметна ще остане зловнатата кампания, която се поде от всички страни срещу олицетворителя на този режим. Едни го хулеха, защото той посягаше на съкровищата им блага, други — защото той недостатъчно им даваше. Вжлнати на тая кампания заля и партийните среди и ние бяхме свидетели на една борба срещу „Пастуховщината“ в самата наша партия, която борба разтърси партийния организъм и обезсили за дълго време партийната активност.

Днес вече кризата е изживена. Много вода протече от 27 юлий, много ценности се прецениха и времето само корегира прегрешенията на съвременниците. От СРАМНА епоха за социализма, ПАСТУХОВОТО ВРЕМЕ става мечта за социалистическото движение, към която масите почват вече да се насочват. Днес от разните крайща на страната едно искание се отправя към партийния център:

Пратете ни Пастухов!

и горещите слова на охулвания някога и от наши и от чужди Пастухов, се посрещат от едни среди с възхищение, от други с разкаяние за миналото — но от всички с вера в техната правота. ТОВА Е ПАРТИЯТА, която говори чрез устата на своя пжрвенец и която получава вече от всички страни, това, което ѝ се не признаваше, преди две години.

На 25 Септември Плевен беше щастлив да акламира нашата мисъл изразена чрез словото на др. Пастухов. В сърдцето на най-мръсната теснящина, огненото слово на умразения „полицай“ нанесе смъртоносен удар. Защото това слово се указва много по-сжрушително от нагайката му, която днес комунистите си спомнят само със скрито сжжаление.

Речта на Кр. Пастухов в Плевен.

Сжс сключване на Версайския Мир последниците на войната не се премахнаха, нито света се омиротвори. Навсякъде почвата е вулканическа. Защото този мир почива на силата, а силата само временно задържа духовете. Между старите и новообразуващите се международни групировки България е откъсната; тя е в немилост. Затова на нея се налага една зджржаност и безпретенциозна вжнкашна политика. Курса на авантюрите трябва да се прекрати.

В резултат ние имаме не само ново стягане на обржча около България, но и явна намеса на чужденците във вътрешните ѝ работи. Сер-

позора и безсилието на бжлгарския комунизъм. Тази дата показва, че бжлгарския большевизъм е сбирщина от кандидати за комисари на които липсва куража да водят народа срещу щиковите на насилниците.

Общинската политика на комунистите е цела галиматия. Завладеха общините и ги нарекоха комуни, с цел да правят революция, а започнаха да сеят краставици. Когато ги смжмраха от Москва, те сжвсем се сбжркаха. И стигнаха до там: в Плевен околийския началник да ги арестува в канцеларията и ги развежда по парадите, а в Сливен да срещат Царя и го молят да осигури спазването на 8 часовия работен ден.

Срещу тези заблуждения от лево и десно ние сочим пътя на спасителния социализъм. Надеждите на новата България са в вжзмогването на социалистическите партии на запад. И тук — в България — само на социализма, който и в миналото е играл такжва рол за работните маси, е отредено да достигне вжрховната си цел — да осигури доброденствието на широките народни маси.

А. Ив. Р.

четете

вестник

„Червено

Знаме“

Вместо това пагубно вжнкашно и вътрешно управление ние сочим единствения изход за България; мир, скромност в исканията, вътрешно преустройство, ефтения на живота и управление чрез народа. Картичната на това управление вече имате в миналото наше управление. С него ние показвахме в най-трудните моменти, че България може да се управлява по пътя на истинската демокрация.

Еднадътнай-големите пречки за насаждането на това управление в страната са комунистите. След идейния и практически разгром на техните принципи в Русия, техно ржководяще начало остава само партизанското озлобление. Двадесет и четвърти Май показа

По отжпканця пжт.

След разтурянето на Комуната Плевенските дружбашки си дадоха вид, че няма да партизанствуват и че ще се жертвуват за общогражданските интереси. Резултатите от последните допжлнителни избори, обаче, които показаха навсякъде увеличени дружбашките гласове по градовете, завжртеха главите и на Плевенските дружбашки

Без всякаква мотивировка те смениха тричленната комисия от демократи и радикали и назначиха такава от дружбашки. Но, за големо вжзмущение на гражданството в тая тричленна комисия е назначено едно турско циганче от 9 квартал, некой си Кязим. Целта е прозрачна, с него те искат да спечелят гласовете на турци и цигани, които до сега вжрвеха с комунистите, защото им даваха поста на един комисар — сина на циганина Ариф касапина.

кост. С един замах те уволняват маса общински служаци и чиновници, а на останалите дават ултиматум да подават декларации, че са дружбашки. Какво ще следва по нататжк — ние можем да се догаждаме.

ОТЗИВИ

Комунистически порядки.

При раздаването на общинските ниви на гр. Плевен комунистите сжс си служили с порядки, които тжврде добре характеризират целото им управление. Така те са поискали от околните села списжк на верните комунисти та според заслугите към партията да им се раздават нивите на Плевенската община за обработване. Не се знае точно колко села са представили такива списжци, защото с изгонването им от общината, местните комунисти са задигнали тайната си архива; при все това в страха си те са забравили някои книжа от които се виждат делата им. От представените селски списжци са останали тоя на с. Вжрбица с дата 18. I. 1921 год. подписан Секретар М. Тодоров и тоя на с. Рибен с дата 7. IV. 1921 подписан от Секретар Ив. Трайков. Наистина комунистите са се подигравали с имотите на Плевенската община. Чудно ли е сега защо в Ревизионния акт е констатирано злоупотребиение с целата реколта на общинските ниви.

Комунистическо пожертвуване.

Комунистите се хвалят навред, че техните пжрви хора жертват за делото на Плевенската комуна своите лични интереси. И за пример ни сочат общ. сжветник П. Пакев, който всеки четвъртак и петак напуска своята работа и срещу вжзнаграждение от 10 лв. дневно издава интелепски билети на Сжр пазар, за сметка на комуната. След изгонването на комуната от общината, местото на комуниста — интелепчия се зае от един „злчен буржоа“. Последния обаче донесе с рапорт на Общинския кмет, че редовно всеки пазар в касата на интелепа се сжбират от 100 до 200 лв. в повече — излишжк, който се получава от неповжржжване на стотинките. Така вместо да повжрнат 1.45 лв. — повжржат само 1 лв. по немане дребни пари.

Такива излишжци обаче никога не са констатирани до като интелепчия беше не „злчния буржоа“, а „Революционера — комунист“ Понятно е, защо П. Пакев цели две години жертваше личните си интереси в служба на комуната.

Какви са революционерите.

Това се знаеше от всички, не заблудени от тесняшката демагогия. Но трябваше да дойде Васил Коларов, пжрвожреца на безжббата меца на г. Стамбулийски, за да каже на всеуслишание: не бойте се от нас,

Плев. Окржжен Инспектор Петжр Попов пред сжда на учителството и обществото.

Учебното дело в Плевенския окръг е поверено от дружбашката власт в ржцете на известния Плевенски гимназиялен учител Петжр Попов. Би требвало да се очаква, че този инспектор, излезжл от учителска среда, познаващ добре терзанията на селския и градски учител, ще се вглежда в нуждите на подчинените си и ще избегва всеки случай на безправие и обида. Излезе тжкмо противното. Никога учителството в Плевенския окръг не е било подлагано на по-големи произволи и нравствени терзания, както сега. За да заеме законно едно учителско место учителят е принуден да стои по цели дни пред кабинета на инспектора, да чака края на безконечните любвеобилни враздословия с некой известни вече „доброжелатели“ на учителството от града и селата и, когато се яви най-после пред инспектора, да излезе сжс сжлази на очи, ако е учителка, сжс сжсвния на устата, ако е учител, и винаги сжс проклятие за царящето безправие. Нема учител, който не е хокан, и учителка, която не е плакала. В едно дълго изложение до Министра на Просветата Плевенското Учителско Дружество излага 24 случая на произволи от страна на инспектора Попов, които поразяват сжс своята циничност. По сжщия случай делата на Попова бежа изложени на преценка от общо учителско сжбрание, свикано на 5 и 6 септем. вечерта в салона „Сжгласие“, което беше масово посещено. Инспекторжт излезе да се оправдава, но тези му оправдания още повече потвжрдиха изнесените от двете дружества факти. Сжбранието излезе с революция, в която се потвжрждават фактите на безправие и се иска анкета от Министерството. Недвусмисленна езика на тази революция е — да си отиде нежжрпимия вече инспектор!

Вместо удовлетворение на учителската сжвест по делата на Окржжния Инспектор П. Попов, Министерството отстранява от учителска длжжност председателите на двете учителски дружества Вел. Чалжков и Райчо Евстатиев, като нарежда следствие за техните „прогивовластнически“ действия.

Ще се повжрнем.

г-да боржуа и не ни преследвайте и убивайте, защото ние комунистите няма да обявим революцията. Тя ще бъде обявена не от нас, а от народните маси, когато се класосоженаят в своето мнозинство. С други думи, няма вече да я насрочват, декретират, няма да очакват червената армия да прегазу Дунава, няма да говорят вече и за Московските тезиси. Комунистите, които се хранутехта три години на гърба на руския работен народ, сега, когато пресрхна златния извор от Москва, откриват истинския си лик на ПОПЛУВКОВЦИ, които не прибегват и до легалната акция, когато трябва да запазят светинята си от няколцина хаймани.

Но какво е декларацията на В. Коларов за обявяване на революцията от мнозинството на народните маси, ако не ОТКАЗ да се следва гибелния път на руските болшевики, които взеха политическата власт в Русия против желанието на огромното мнозинство от руския народ и че се повржват отново към пътя, който винаги сме посочвали ние, социалдемократите, а гласно, че революцията няма да дойде чрез политически авантюри и експерименти на едно недоволно малцинство, а когато под червеното знаме на социализма се нареди организираното мнозинство на работния народ и на лице са всички необходими условия за коренното преустройство на стария свят. —

Весел Плевен.

Загриженото време пред близката зима биде развеселено миналата неделя с публичното сжбрание, устроено от местната земеделска дружба, на което говориха министрите Обов и Райко Даскалов. Десети квартал се беше стекл да чуе словото на своя министър Александър Обов



явление до Просветното министерство от името на учителката Ел. Тодорова, че се отказвала от село Турски Тржстеник, кждето е била учителка, и иска назначение в с. Сомовит.

Следното саморжчно писмо достатъчно добре осветява фигурата на този Инспектор:

„Г-це Тодорова,

От Министерството от вчера сте уволнени от Т. Тржстеник. Защо избягахте да се явите при мене за сжвет: Веднага напуснете селото и елате във Плевен, за да заемете новото място — Сомовит, гдето аз бех подал заявление от Ваше име и без Ваше знание (к. н.), като зная, че ще последва някоя неприятност за Вас и мене. Върнете се и ме намерете, че и аз заминавам“.

(подп.) Кузов.

Министерството я назначава в Сомовит въпреки нейния отказ, че е искала да се мести кждето и да било и разкриването ѝ за мизерната рол, която е играл в случая инспектор Кузов. То не е счело за нужно да отмени заповедта си и да постави на подобающе място измамника като е дало с това възможност на Окржжния Инспектор П. Попов „да вложи малко морал“ в тая работа“ и да извжрли на улицата беззащитната учителка.

Другият случай е от малко по интимно естество.

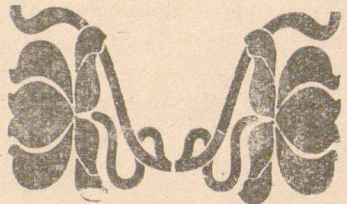
През пролетта т. г. Кузов отива през трудовата седмица в с. М. . . . Свжршили не свжршили някаква работа, разпуца децата и се упжтва с учителите в числото на които и учителя О. . . П. . . , за с. Ч. . . Из пътя обаче му хрумнала една щастлива идея: да се подиграят с учителката в село Ч. . . П. Г. . . , която била болна на легло и не познавала още О. . . П. . . Г-н Инспектора влиза в квартирата на учителката и като изказва своите сжчувствия, представя ѝ учителя П. . . за лекар, когото помолил „да я прегледа“ Ние се отказваме да коментираме. Бихме само замолили Министерството на народната просвета, когато някога Авганистан влезе в пределите на царство Бжлгария, да го изпрати там като разсадник на бжлгарската култура.

Партиен живот

Из Плевенския окржж.

Поради липса на место ще изложим само фактите а читателите да си правят коментари:

Преди година и половина, поради засилване на товареното и растоваране на спирката Гулянци по линията Плевен Сомовит, Дирекцията на Железницата реши да обжрне спирката в гара, като за целта се направят нужните постройкы. В последствие секцията изработи планове, които се утвжрдават с царски указ.



Желанието на силните е гарата да се построи източно от спирката на 7800 метра в едно бласто — близко обаче до техните ниви, чиято цена по този начин, ще се покачи десеторно.

Бившия министър на железницата Атанасов удовлетворява молбата на своите партизани и бедните Гауренски жители през най работното време юни и юли т. г. под страха, че ще бждат глобени бежа изкарани ангария да превозват камани и чакл за бждащата гара.

Вжмутени от това решение жителите на всички десет околни села без изключение, начело с председателите на дружбите протестират най енергично с заявление и телеграми.

В София отиват под ред три депутати от делегати на дружбите и заявяват на Министъра, че искат гарата да не се мести. И се започва една ожесточена борба между сжпартизани.

Подига се въпроса и в Окр. Сжвет. през майската месия кждето един Окр. Сжветник дружбаш от Никополско нарича Паско Янков публично вагабонтин!

Сжвета, след като се прочетоха много бройни протести, изключително от Кметове дружбаша реши да се предупреди Министъра че ако гарата се премести това ще предизвика сбиване между населението на заинтересованите села и моли министра да бжде по внимателен при заслугите на своите партизани:

Намесва се и г. Плев. Окр. Управител, до когото идват маса оплаквания и той взема страната на околното население. И това обаче не помага. Народовластническите апетите и интереси на двама трима партизани трябва да бждат задоволени.

За щастие, Нед. Атанасов бива зоместен от Ал. Ботев и работата взема друг обрат. На самото место идват три пжти инженери от София и се произнасят, че гарата трябва да се построи дето е спирката а не да се мести.

Доидоха преди месец инженери и трасираха гарата. Работата почна и предстоеше да се мести прекараните камани и песжк.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Дойдоха преди месец инженери и трасираха гарата. Работата почна и предстоеше да се мести прекараните камани и песжк.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

Зла урися обаче стжкна Ботева от министерското кресло и местото му се зае от големия Пасков приятел Министър Димитров.

население се оплаква. Биеха го като учител колегите му, защото се джрляше неприлично, биеше го ротния му командир през войната като офицер, биеше го полицията, без възражение от негова страна, и пр. Тжжко кмет сжгласно ценза на Московския интернационал.

За да бжде още по ше джр министра заповедва стрелката на сегашната спирка и втората линия веднага да се изместят и една бригада работници започна преди няколко дни да ги подкопава.

На Министера се донасят че на спирката има стоварено около 800000 кл. цвекло което не ще може да се дигне шом се дигне линията.

Министера одговаря — и цвеклото да се премести,

Околното земеделско население се организира и се готви с сила да се противопостави на разпоредбите на народовластническия Министър.

Дали последните са само предизборни машиниции или наистина гарата ще се построи в Гауренско, дето от няколко дни усилено работят трудоваците и сноват инженери, ние не знаем, обаче сме длжжни да изкажем възмущенията си —нашите и тия на заинтересо-

ЛОВЕЧ. Ловченската партийна организация се е реконструирала и започнала отново своя живот. Поканват се пртийните организации, групи и отделни другари да влезат въ свржзка с нея чрез секр. касиера ѝ НИКОЛА АТАНАСОВ книжар, при които стават и записването на членове на организацията и абонати на „Народ“, „Червено Знаме“ и „Социалдемократ“.

ПЛЕВЕН. Възобнови деятелността си женската и младежка група при организацията. Сжбранията стават всекиседмично при повишено настроение и готовност за работа.

ИЗБОРИТЕ В ЛОВЕЧ свжршиха катастрофално за Донкихотовците от типа на злополучния полкови адютант Михал Неков и оржженосеца мр Никола Илиев. Нашата организация в Ловеч, току що възобновила своето сжществуване, излезе сжс собствен лист и взема 47 червени гласове. За желателния от тесняшки хипноз Ловеч това е задоволително.

ПЛЕВЕН. Възобнови деятелността си женската и младежка група при организацията. Сжбранията стават всекиседмично при повишено настроение и готовност за работа.

ИЗБОРИТЕ за общински сжвет в града се отложиха за 23 октомврий, но, дали ще се сжстоят и на тази дата, това не се знае.

ТЕХНИЯ КМЕТ. След като се разочороваха от бившия си кмет Кантаржиев, за когото афоресания тесняк Пеню Стойчев разправяше такива интересни работи, Плевенските комунисти са поставили на чело на листата си синжт на држдарина Илийчо Янвюв, нарицаем адвоката Халачев. Сполучлив избор, нема какво да се каже. Господството има редица атестации като младши сфигер от б-а рота на 4-и полк. домакин на шурмовата дружина, кждето се отличи с блестящи способности по закупуване на свинска мас из Сжрбия. След погрома тжржествено пристигна из Сжрбия с един кон и кабриолет, сждбата на които е неизвестна. Има, при това, едно достойнство: когато го бият, не се

население се оплаква. Биеха го като учител колегите му, защото се джрляше неприлично, биеше го ротния му командир през войната като офицер, биеше го полицията, без възражение от негова страна, и пр. Тжжко кмет сжгласно ценза на Московския интернационал.

НОВА ЗВЕЗДА. С поемването управлението на града от дружбашите на сцената излезе една нова дружбашка величина — Руси Далата от горни Плевен. На местото на извжрлените в началото на зимата общински служжщи този господин гласел да остави селяни от Бржстовец и Учиндол, защото немало да бждат претенциозни.

Ние сжветваме г-н Червенков, който смени Далата от поста председател на местната дружба, да се вслушва често в гласа на тази особа. Той е, поне, „натурален“ дружбаш, а не от типа на „пришжлците“ каквито са разните запасни подполковници, майори и пр.

ПЛЕВЕНСКИЯ ГРАДСКИ ТЕАТЪР. Който иска да види с каква мжчнотия се сжздава и закрепва един културен институт в Бжлгария, особено в провинцията, нека проследи историята на Плевенския градски театър особено през последните три години. При неизмерими материали и други пречки двамата основатели на това културно дело, артистите Габровски и Гуров работят с една настойчивост и себеприказание, които будят очудвание, и най-после може да се каже, че техното дело е поставено на крака: Плевенския градски театър е извоювал правото си на сжществуване. Който е присжствувал на пжрвото представление през този сезон на комедията „Дяволжт“ от Молнар, ще разбере, че Плевенския градски театър не само е закрепил своето сжществуване, но е вече нещо много по-големо от едно обикновено любителско преприятие. Въпреки видимата слабост в изпжлчението на женските роли, за които има много да се желае, играта изобищо беше повече от задоволителна и предизвика възхищението на присжствующата публика. Ще се повжрнем по-подробно друг път върху тази игра.

ПРАВТЕЛСТВЕНИЯ КОМИСАР по издирването сржбски деца обявява на всички власти и частни лица, да следят за малолетни сржбски деца и при откриването на такива да сжобщават на най-близката власт, като уведомяват и специалния правителствен комисар.

ДУЕЛА ПАСТУХОВ — КОЛАРОВ. Угнетени от силното впечатление, което направи речта на др. Пастухов, комунистите извикаха Васил Коларов да закрепи разклатените им позиции. Кухата и надута реч на последния разочорова и най-закоравелите комунисти. Мнозина, които отдавна не бежа слушали Коларова останаха поразени от затжпяването и опетляването на тази комунистическа грохалка. Става жалко при изгледа на онова опустошение, което комунистическата треска носи в душите и сжрдцата на своите корифеи. Негласния дуел между Пастухов и Коларов се свжрши с грозен погром — за последния.

С ТЕЛЕГРАМА № 879 Дирекцията на Нар. Музей моли Окр. Управление (Вх. № 147678 13 от 2 X. 1921 г.) да рареди да се сжставят актове на всички които правят архео-логически разкопки. В това число и на учителите през трудовата седмица.